

Vroeger, vorig jaar nog, ging ik met m'n vader
Samen dikwijls fietsen langs de Lek
Over hele smalle dijken, waar je altijd uit moest kijken
Want er reden ook wel auto's en die scheurden als een gek
En soms zaten wij te rusten op een hek

Zo met achter ons de koeien en voor onze neus de schepen
En we zeiden niets omdat we dan elkaar zo goed begrepen
En mijn vader nam zo af en toe een trek
Want mijn vader rookte altijd zware shag

Later, vorig jaar nog, is mijn vader ziek geworden dat kwam nog
al onverwacht
Veertien dagen thuis gebleven, maar hij bleef maar overgeven
Dus toen hebben ze hem toech maar naar het ziekenhuis gebracht
En daar bleek het stukken erger dan ie dacht
Eerst heeft hij nog op een zaaltje met drie anderen gelegen
Maar al gauw heeft hij een kamer voor zichzelf alleen gekregen
En die ziekte kreeg hem steeds meer in zijn macht
Net zolang totdat hij dood ging op een nacht

Bijna elke dag nog moet ik aan mijn vader denken
En dan tel ik gauw tot tien
'k Doe mijn best me in te houwen en mijn tranen weg te douwen
Want ik vind het kinderachtig als ze me verdrietig zien
Maar vaak merk ik al bij zeven dat ik grien
En mijn moeder die dan ziet hoe ik mijn neus weer zit te snuite
n
Zegt: "probeer het nou eens jongen, ga wat leuks doen ga naar b
uiten
Op de fiets een keertje naar de Lek misschien
Maar die wil ik van mijn leven niet meer zien